

Kirkeministeren (Dahl): Der er, som det blev oplyst under Sagens første Behandling, kun foretaget een virkelig Udstykning i de sønderjydske Landsdele, siden Loven af 1922 blev vedtaget, og det er netop i disse Dage blevet afgjort, at det — ikke just Skøde, men det Overdragelsesdokument, som vedkommende Køber af Parcellen fik, og som blev underskrevet af mig, ikke kan faa rent Grundbogsblad i Grundbogen i de sønderjydske Landsdele. Altsaa, denne ene Udstykning, som vi havde haabet dog var i Orden, viser sig med den nuværende Ordning heller ikke at kunne gaa i Orden. Hvis Lovforslaget bliver vedtaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt, vil det være muligt, at der bliver udstedt Skøde for de Udstykninger, som finder Sted, akkurat paa samme Maade som der udstedes Skøder her i det gamle Land for de Parceller, som udstykkes fra Præstegaardene herhjemme. Andet Adkomstdokument kan der ikke udstedes, og det er jo netop det, vi tilsigter ved at indføre den samme Ordning i Sønderjylland som herhjemme, at den Mand, som faar Præstegaardsparcellen, kan blive indført som Ejer og Bruger i samme Forstand som de, der faar Præstegaardsjord efter Loven af 1919 herhjemme i det gamle Land.

Holger Andersen: Den højtærede Minister sagde, at Følgen af dette Lovforslags Vedtagelse vilde blive, at der vil blive udstedt Adkomstdokument, udfærdiget Skøde ganske paa samme Maade som her i det gamle Land. Men hvad vil den højtærede Kirkeminister gøre overfor den Grundbogsdommer, som — hvad han efter den bestaaende sønderjydske Lovgivning har Pligt til — vil nægte at give rent Grundbogsblad, fordi den, der anmoder derom, ikke er i Besiddelse af den fornødne Adkomst til at stille en saadan Anmodning?

Kirkeministeren (Dahl): Jeg formoder, at naar Loven er vedtaget i den Skikkelse, hvori den er foreslaaet af mig her i Rigsdagen, saa kan Dommeren ikke nægte at udstede rent Grundbogsblad for de Parceller, som afhændes i Henhold til denne Lov.

Holger Andersen: Vi fik nu at høre, at den højtærede Kirkeminister *formodede*, at Grundbogsdommeren ikke kunde nægte at efterkomme en saadan Anmodning. Jeg tror ikke, at denne Formodning fra den højtærede Ministers Side er tilstrækkelig sikker at bygge paa, naar man skrider til Vedtagelsen af et saa vigtigt Forslag som

dette; thi det skulde synes indlysende, at det er fuldkommen umuligt ved en Lov som denne at ændre den i de sønderjydske Landsdele endnu den Dag i Dag bestaaende Grundbogsordning; og Grundbogsdommeren vil ikke kunne give nogen rent Grundbogsblad, medmindre der er sikret Lovhjemmel for, at den, der stiller Anmodning derom, ifølge Indførelse i Grundbogen har utvivlsom Adkomst til at stille en saadan Anmodning.

Kirkeministeren (Dahl): Jeg formoder, at naar Rigsdagen har vedtaget en Lov, som fastsætter, at den samme Ordning skal gælde i Sønderjylland som herhjemme i det gamle Land, saa har alle Embedsmændene i deres Praksis at rette sig efter den vedtagne Lov.

Niels Frederiksen: Der er ingen Tvivl om, at den højtærede Kirkeminister har Ret i den Betragtning, at hvis denne Lov bliver endeligt vedtaget, som den nu foreligger vedtaget ved anden Behandling i dette høje Ting, saa vil der være Mulighed for, at vedkommende kan faa Adkomst paa sin Ejendom og faa sit Laan af Statskassen. Jeg kan ikke se rettere, end at hvis det skulde være umuligt, vilde det samme Forhold gøre sig gældende, hvis det af Mindretallet stillede Ændringsforslag blev vedtaget af den høje Rigsdag. Jeg kan ikke se, at der retsligst set er nogen Forskel paa, om Grundbogsdommeren skal give Adkomst og Grundbogsblad efter det ene eller efter det andet. Der er efter dette Lovforslag, naar det bliver gennemført, skabt en ensartet Lovgivning, og jeg gaar ud fra, at Embedsmændene vil bøje sig for den Lovgivning, der vedtages her i den høje Rigsdag.

Holger Andersen: Overfor det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen skal jeg gøre den Bemærkning, at der er den store Forskel paa det af Mindretallet stillede Ændringsforslag og det foreliggende Lovforslag, at Mindretallets Ændringsforslag lægger Afgørelsen af dette Spørgsmaal i Hænderne paa en Faktor, der i Henhold til den bestaaende Lovgivning har utvivlsom Adkomst til at træffe en saadan Afgørelse. Noget saadant er ikke Tilfældet med det foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig, at man her paa ny bevæger sig paa Grænsen af det grundlovsstridige i Lovgivningen, og det forekommer mig, at Rigsdagens Anseelse ikke tjenes ved, at et saa overmaade vigtigt Spørgsmaal som dette bringes til Afgørelse uden at være undergivet den ind-